

ירמא דנטשמא

המקובל האלקי רבי שלמה מולכו זי"ע – "בעל השמנים"
יום דהילולא ו' חשוון (תקמ"ח)

וביאר' רשות מושב עטב ועמד בכל מילוי דמיטיב, שלם בופו של בוטרתו ושלם במונונו"י" (ירושלמי, שם, עמ' 108-109).
בשנת תק"מ בערך, הופיע בירנו בשער ירושלים, בה התאפק עטבר גלי כהמי "ישיבת בית אל", בראש וראשיר עס נציגיו ועוד שערר יהודיה בעיר רבי חיון דילגונה.

כשמוני נאש לאחר בוא הארץ, נח פשייה דברינו שלמה בויום יי' מירון שנות תקמ"ה, וקבעו נכara בהקלת החסידים בהר היזיתים (קרבת ציון הרש"ש). וזה נושא מוצבנו: **"ענור קבר קברות הארץ קדוש לאלקים היה והכ' י'ק המק' האלאי"** השלחן בדורות י' ב' (יעילס ז' מירורת בישולין, כי היה זו טישׂ קבב) כמזה ר' שלמה מולכו ז"ל בעל ג' שנמנים שמונ משחת קודש ושומן זון יותר והמשם המו, נח פשייה יומ' יי' מר חשוון משנת קודש מרכז מסחרי פולני.

זוגתו הצדיקת מרת שלטאנא ע"ה הארכיה ימים אחריו,
ונפטרה ביום כ"ט תשרי שנת תקנ"ד.¹

"בעל השמנים"

ברם לא נאמרה בו מיתה, מאחר שהשאייר אחריו ברכה לזרות, הלא הם ספריו העמוקים ברזוי תורה: "שם משחת קדש" – פירוש ושריטם (אליאנקיי קיליל); "שם זית זיך" – ישנות המלך – פירוטים ושריטם (אליאנקיי קיליל); "השאות על דבר ובני הארץ השיש" – בדורותם של הרובוט הכהני ונער שלום, שם בבורי החשייש בדורותם אאר השמיים (אליאנקיי קיליל); "שם המר" (לא כדעת עמי), ועוד איזו זה?

מקומן בספרים שנדרשו מוחייזו, לרוב בחכמת הנסתור.
 כן דפסה גאותה ממענו כמחנה פרקי קבלה, ובתוכם על
 דודו ר' יפה' ב' מה מהרץ²; ועל ספר 'אוצרות עלי'
 למלומדים וחולמים תוטסי, בסופו, אחר שעש הוזעקה³ – שם כתוב
 בזוהר⁴: "אמיר הארץ, נפש אותה ליכנס זה הדוד ישכון או"
 חכמת האמור, דברים העומדים ברומו של עולם אשר נכל עלי⁵
 וזה אשל אלקלים קדוש והמן מרן ארייאן דבי עלי' ומסנין
 לתלמידיו האשל המתודל מהרץ' יוז'ין⁶, וכן העתיקתי
 וזה הספר א' אוצרות עלי⁷; כמו ספרם המפורסם בערנו גורץ בו
 מקום שידי יד כהה מגעת להכרין בין שלשתם, כדי למדום בו
 אני וזרעך זרעך דס' דס' כל תלמיד... וכוכב מודה שבל
 מקומות שימאים את כותב בס' זה שמ"ץ⁸: שלמה מלוכו ביהו
 שמי פלאים, מה שנחני אלקלים המשם אראם, והוא, יונתן קמיה,
 ואיא לאו מסתנה מודה לבטלה ולהי' כעראם דעאראם, וה' ייכר
 בעדי כי כוונתי לשמיים, ושמנ על ראיי אל חיש...".

בזהותם של מושגים יסודים, כמו **הזהות**, **המשמעות** ו**המשמעותיות**. מושג זה מוגדר כ*היכולת של מושג או מושג-בנוי לשלוט על תרבות מסוימת, ולבנות מושגים חדשים על בסיסו*. מושג זה מוגדר כ*היכולת של מושג או מושג-בנוי לשלוט על תרבות מסוימת, ולבנות מושגים חדשים על בסיסו*.

ואגנס ריבינו עצמו מונצץ על כך בהקדמתו לספרו זה, וה' שהרואה מאריך שבקבורתו של הרישיש ציון, אך "זאת מותה ונמה דתורה היה קפון, ואיזו דבר גירץ" וכו', עי' יש' באירועים, ודבר מופלא מסופר בספר 'מחשבת בצלאל' ניב' תשס"ה, דף ו'. עי' יש' ומשם ב' אבותה שלום, מיל' קא טב עג' ר' רואה דב' תבור גנטוי רישיש רומי, ר' ר' ר'etc.) כי"ודע שהרוב הגאנן מקובל האקליקרי שלמה מולוכ' צויל' שהירה בynom הרישיש ז'ל' כתבר שמען יוציא' שיטותן חרא להקשות על דברי הגדמות ורהורות הנחרה' בהמה שכותב שם בכמה וכמה דברים, והוא בירוחלים לילין קרוב לנאהה שנח הגרן געדיק רב אליעזר בן טובו איזיל' ובוגני העמאר באשר חבר פוקודת אליעזר על שוויו והיה י'sic במקצת הגדות השונות, ומפם היה עניין בקשושיא לדלה' על אהיה לשון מדבר רביינו הרישיש ז'ל' ולא מאה שוב, ונדרם יוש', והנה הלו, ואמנור לו בחלוט הלא הקושיא של תורתו אתתבה על ספר 'שנויות ז' במלומה ובמותה... והיה בברבר ויחוך ודירוש אחריו ספר זה והביאו לפניו וראה שם הירושיא של תנכחותו".

2. דפס בספר שמות כתוב להקביל רב מסודר הכהן אלחנדי זצ"ל (ירושלמי תרפ"ג, דז, י"ד), תחת הכותרת: "מכאן עד סוף הספר העמנים ווות כוכבי ה רב עיר וקידוש הקובל האלקי" הרב שלמה מולכו וזה בענה"ה שנין זית כי אשר מזאנן באוצר ספרי הר ביבר שלמה מושקוביץ נבנ'.

3. ראה בא' ליש' שב ואחלהמ' (ספר הדעה הח' דרא דשו ג' סי' ה אות ז). ווייש' בארכוט בירושס ספר יאקספאלן דוחה'יא', בירוא על הנקמה רחובות הנמר להרואה' (ירושלמי תרנ"ב, נט' 16 ואילך); י' החכמה' (ירושלים תעשי'ה, נט' גודע העי').
מאת: הרהיריה ר' ישכר בעריש וויס' שליט'יא

למיין אטבּי באידז הוקודש:

ערוש רעד זקנער של רבינו שלמה בעמַה בית אבוי זקן
ונושא פנים רודף זקנה וחסיד דרכיהם רבען ומוקדר רבנן (משמע
ספר שמון זיין צד) רבבי דוד מולמו צאל' ולאמו הצדקנית מרת
שמחה עיי'ה, בער אום בישראאל שאלאוקני שביעון, שהיתה אז

תורת ממלכת הרכובות
מיום עמדו על דעתו לא פסק פומיה משקילה ברגלות התורה
ובנטורה, למד חד ש' כבירו האון רבי אברם סוביאנה
וצ"ל שמויריו בהקדמת סיורו ייחד לאברהם' מונחה תקמיב':
"אליהו צרכן שכחית מונגניא, הכהן השלם מקובל
הארון קדש/הארון קדש ע"ז, באליל דודב' והשכלה"

מילדי ירושלים שהתיישב בפתח, בקבוקה (ימים כ"ד מינס אב תקלין) "כי ימוד למאיו להחשע משופרי נפשו, כי חן בעון דע עניין און מסבילה וולאיס ותובי וירושלם וחדרון כון קשיה חיים ויטאל זי'ו": **"בזרות הללו מזقا ושמהזה גולה לפני הקב"ה שתתגלה החכמה שבחוץ יבוא המשיח"**.

בונסח לה "הבה ברור ונשא במו בדורותם באליליקן", ואב ופטרון פהיה כן ברים וכובדים טווים היו מליל רע, וזה כמה שנים לא בא לי מושטא וממי'ק (מחנה קדש, מאיימיר) אפליל פ"ק (פרוסה קטנה), ודין רגמא דעציראה שעיל החובות השתגרו עלן על נזירין בעש ובברותיא את אליל הארכ'ו... וו...". ירושלם, לחצם ולגונם משני ה策ר הצורר ולכלכם בעת רעה" (תולדות חכמי ירושלים, ח"ג עמי 107).

מshortת קדש' ממה שhabbi במשרדי' זי' עי'.
בספריו יתורת חכם' (אלאוינקי תורייה, דף כה' כתוב) מספרו 'שמנו
שחו'ים להר ירושלה פסחים מידי' זרים אוכרים קוויחים למות'
וינוים להר ירושלה להר ירושלה ר' שעיל מזחא לרודן
שחו'ים להר ירושלה פסחים מידי' זרים אוכרים קוויחים למות'
בchaprio' תורת חכם' (אלאוינקי תורייה, דף כה' כתוב) מספרו 'שמנו
שחלם אל' לאלאוינקי. לללא, גזויין, כי מלוחות שבוני קבל
מןמו את תורת סוד' לנוחש לו כתלמידי, מצין רב' חיים
עלילוי'. תמורה' קד' החתין רב' חיים עיברו את כתבי האורי'יל
כמו' שים', והיה שלוח' יעדבו' אליו מעשן ביתו וטרח
אך לאחר מון, כשרב' חיים לר' לאץ קבוש, תמק' בו

על שבותות ומלט ובובי"ש, עי' 105-106.